MET ROB AAN DE (INHAAL)SLAG

Maarten Wolf

Maarten Wolf kreeg vier km-hokken toebedeeld om de rugstreeppad te zoeken en een voor de hazelworm. Samen met Rob van Westrienen, directeur van RAVON, ging hij op zoek. De hazelworm konden ze herbevestigen en voor de rugstreeppad lukte dat in één km-hok.

In het voorjaar van 2005 gingen Rob van Westrienen en ik op pad voor de rugstreeppad in de Ooypolder en voor de hazelworm in een bosgebied tussen Nijmegen en Groesbeek.
Nadat we de kaarten hadden bestudeerd die we van RAVON hadden ontvangen gingen we op weg. In Groesbeek parkeerden we de auto bij de plaatselijke voetbalclub waar voetbalcoryfee Jan Peters ons vertelde wel eens “een wurmke” te hebben gezien, maar dan alleen in het gras.
Aan die informatie hadden we niet veel en dus gingen we zelf maar aan de slag.
Het gebied, een woonwijk, leek volkomen ongeschikt en al gauw bleek dat er twee cijfers van de coördinaten op ons formulier per ongeluk omgedraaid waren. Maar de volgende avond waren we direct op het juiste pad. Na nog geen 10 minuten zoeken signaleerden we een duistere figuur met een groene gleufhoed met ganzenveer en een dubbelloops jachtgeweer op zijn buik. Het natuurlijke overwicht van de RAVON-directeur deed hem echter al gauw rechtsomkeert maken en hij ons verder liet gaan met ons belangrijke veldwerk.

Deze avond en ook de andere avonden waren niet succesvol. We keerden zowat elke steen of stronk die we zagen om maar een hazelworm, nee. Wel merkten we dat je met behulp van voorbijgangers, en zoals hier op de plaatselijke camping, aan veel gegevens kon komen.
Verschillende mensen lieten ons plekken zien waar ze regelmatig meerdere hazelwormen hadden zien kruipen en liggen. Dus dat was toch heel nuttige informatie en op basis daarvan konden we toch een en ander invullen op onze veldformulieren.
In de Ooypolder had Rob had de rugstreeppad al eens gehoord en dat bleek handig. De eerste avond hoorden we verschillende individuen roepen en stak er een vlak voor onze voeten de straat over. De andere avonden bleven we tot tegen middernacht zoeken en luisteren, maar echt veel leverde dat niet op, zeker niet meer dan de eerste keer dat we er waren.
Uiteindelijk konden we in verschillende km-hokken de rugstreeppad scoren, maar meestal ging het volgens ons om slechts enkele exemplaren. Hoewel het geluid onmiskenbaar is, vond ik het toch erg handig om op de RAVON-site nog eens het geluid van de rugstreeppad te kunnen beluisteren. Navraag bij mensen in de buurt naar het voorkomen van deze soort leverde ons hier geen bruikbare informatie op.
Het feit dat we niet veel gezien hebben, heeft ons zeker niet ontmoedigd en als het nodig is, gaan we graag weer op pad om mee te doen aan een nieuwe inventarisatieronde.

Hazelworm, net uit het eivlies (foto: Annemarie van Diepenbeek)